

עת"א 57280/05/14 - מוסטפא חסנין נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר

בית משפט לעניינים מנהליים בבאר שבע
עת"א 57280-05-14 חסנין(אסיר) נ' משטרת ישראל/שרות בתי
הסוהר-מחלקת האסיר ואח'
בפני כב' ס. הנשיא השופטת ר. יפה-כץ, אב"ד השופט יורם צלקובניק השופטת יעל רז-לוי
העותר
מוסטפא חסנין (אסיר)
נגד
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר
המשיבה

נוכחים:

העותר וב"כ עו"ד מחול נזאר ממשרד עו"ד חנא בולוס

ב"כ המשיבה עו"ד גלנטה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר רביעי בכניסה שנייה לכלא, לתקופה של 50 חודשים בגין עבירות רכוש וסחר בנשק, ובנוסף הופקע רישיון קודם שקיבל לתקופה של 145 יום.

עם חלוף שני שליש מתקופת מאסרו, פנה העותר לוועדת השחרורים, בבקשה לשחרור מוקדם על תנאי ולאחר שזו דחתה את בקשתו הוגשה העתירה שבפנינו.

טענתו העיקרית של ב"כ העותר הינה כי העותר עומד בכל התנאים הרלוונטיים המצדיקים את שחרורו. לטענתו העותר עבר שינוי בין כותלי הכלא, יש לו תוכנית עבודה ושיקום לאחר שישתחרר ואף הוועדה סברה באחת משיבותיה כי מדובר בתוכנית שיקומית טובה. ב"כ העותר הדגיש כי לאחר שהעותר הגיע לכלא בו הוא נתון היום אין לו יותר סכסוכים עם עבריינים אחרים, הוא עבר תוכנית שליטה בכעסים, ועל כן יש מקום לקבל את העתירה ולהתערב בהחלטת הוועדה.

ב"כ המשיבה סבורה כי החלטת הוועדה סבירה וביקשה שלא להתערב במסקנתה.

חוק שחרור מאסר על תנאי קובע את הכלל כי על אסיר לרצות את מלוא תקופת העונש שנגזרה לטובתו וכי לא עומדת לו זכות קנויה שעונש זה יקוצר. כדי שהאסיר יהיה זכאי לקיצור תקופת מאסרו עליו להוכיח כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא יסכן את שלום הציבור. במקרה שבפנינו העותר לא עומד בשתי דרישות אלה.

אשר למסוכנותו של העותר, הרי שלאור העובדה כי הוא נתון במאסר בשל עבירות חמורות ולא עבר הליך טיפולי בין כותלי הכלא הרי שלא עמד בנטל להוכיח שמסוכנותו פחתה. גם הדוחות שהוגשו לעינינו מעידים על כך.

יש לזכור כי העותר עבר את העבירות נשוא כתב האישום שעה שהיה אסיר ברישיון לאחר ששחרר כבר ממאסר קודם שחרור מוקדם על תנאי. גם במקרה הקודם טען העותר כי שינה את דרכיו, כי עבר תוכנית שליטה בכעסים ובאותה הזדמנות נמצא כי הוא ראוי לשחרור מקודם על תנאי. העובדה כי חרף מתן האמון בו שב וביצע עבירות חמורות בתוך תקופת הרישיון אך מגבירה את נטל הראיה המוטל על כתפיו להוכיח כי שחרורו לא יסכן את שלום הציבור פעם נוספת.

ועדת השחרורים בחנה את כל הנתונים כולל אלה שהועלו על ידי העותר בפנינו ולא מצאנו כי יש מקום להתערב במסקנתה שהעותר לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח כי שחרורו לא יסכן את הציבור. אין די בהבעת חרטה לצורך זה.

אשר על כן העתירה נדחית.

ניתן והודע היום י"א תמוז תשע"ד, 09/07/2014 במעמד הנוכחים.

יעל רז-לוי, שופטת

יורם צלקובניק, שופט

**השופטת רויטל יפה-כ"ץ
ס.נשיא**